

J. L. Heiberg: Kvindespørgsmaalet i det gamle Athen.

Enhver Kvindesagsven maa være den lærde Forfatter taknemlig for det Foredrag om Kvindespørgsmaalet i det gamle Athen, som han for nogle Aar siden har holdt i *Selskabet for Historie, Litteratur og Kunst* og nu bragt frem for en større Kreds, i andet Hæfte af *Studier fra Sprog- og Oldtidsforskning*, udgivne af det *philologisk-historiske Samfund*. Men med Taknemligheden og Glæden over denne interessante lille Bog blander der sig Beklagelse over, at Foredraget blev holdt for en Kreds, som ganske vist kun tæller faa Kvinder — om nogen — og derpaa nu, da det foreligger trykt, ogsaa kun henvender sig til det snævrere Publikum, der tør binde an med en Bog, paa hvis Titelblad der staar: *Studier fra Sprog- og Oldtidsforskning*. Thi Foredraget og Bogen fortjener en bedre Skæbne end at blive hørt og læst af en udsøgt Kreds; det fortjener at høres og læses, ikke blot af alle, der har *Sympati* for Kvindesagen som saadan, men af alle, der har Interesse for den som Samfundsspørgsmaal.

I enhver Henseende er Bogen værdifuld: ved sit Stof: de vel valgte og klart fremstillede Kendsgerninger, ved de „Tanker til Eftertanke“, der kan uddrages af disse Kjendsgjerninger, og endelig ved sin Tendens; — et Par ganske smaa beskedne Udfald mod „Kvindesagsdamerne“ har ogsaa sin Interesse, i alt Fald for vedkommende.

Bogen er saa lille, kun syv og tyve Sider, og saa knap og koncis, saa helt uden overflødige Ord, at man ønsker at kunne aftrykke den i dens Helhed, saa meget mere, som de Kendsgerninger, den fremdrager, sikkert har Nyhedens Interesse for de allerfleste — det er ikke enhvers Sags at gaa efter, hvad Platon og Aristofanes, Aristoteles og Xenofon og Euripides har skrevet om Kvinderne — og naar vi her giver et Uddrag af den og meddeler nogle Brudstykker, er det ikke Meningen at spare voré Læsere Ulejligheden med at skaffe sig Bogen, men kun at henvise til den.

„Naar man vilde spørge en ung Dansk, som stod i Begreb med at gifte sig“, begynder Forfatteren, „om hans Bevæggrund til dette Skridt, vilde han, idetmindste naar han hørte